

[PRZEBYWACIEL *sb m*

D pl przebywaciel(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obywatel, mieszkaniec jakiegoś kraju:

Wyrażenie: »[której] ziemie przebywaciel«: Turbastis me zaklopthalyfzche mye et odiosum fecistis (me Cananeis et Pherezeis) y wnÿenawyfzcz przyprawylyfzche mye do Cananeyczykow Pherefeyczikow habitatoribus terre huius they zemÿe obyvaczelem {przebyvaczelem} *TomZbrudzBrul Gen 34/30.*

Synonimy: mieszczanin, mieszkaniec, obywatel, obywatel.

Cf PRZEBYWACZ, PRZEBYWCA

MN